

Judecătoria Edineț, Sediul Central (Edinet)
Edineț | str. Ștefan Vodă 1
Tel.: (246) 2-27-74; E-mail: jed@justice.md

Scrisoare de expediere a actului judecătoresc

Data:

4263

16-04-26

Nr. Dosar: 2-25130788-28-2i-11092025

	Curtea Constituțională	Adresa Mun. Chișinău, str. Al. Lăpușneanu 28
--	------------------------	--

Prin prezenta, *Judecătoria Edineț, Sediul Central (Edinet)*, Vă expediază conform competenței spre examinare sesizarea privind excepția de neconstituționalitate și încheierii din 07.04.2026 pe cauza civilă, nr. 2-25130788-28-2i-11092025, RUSSU ECATERINA vs. Societatea Comercială "GIROSOL-AGRO" S.R.L. - în privința tabelului definitiv al creanțelor.

Atenție! Prezentul document conține date cu caracter personal. Distribuirea, prelucrarea și utilizarea acestora contrar prevederilor Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal constituie o faptă sancționabilă în conformitate cu normele legale aplicabile.

Anexă: copia încheierii pe 03 file. Cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Judecător: Natalia Bobu

Executor: Cristina ALBU

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție
a prevederilor art. 144 alin. (1) din legea insolvenței
în măsura în care, prin omisiune legislativă, nu reglementează/nu garantează dreptul creditorului a cărui creanță
nu a fost admisă și nu a fost inclusă în tabelul definitiv al creanțelor de a contesta creanțele altor creditori admise
(total/parțial) și înscrise în tabelul definitiv

A. Autorul excepției de neconstituționalitate¹**A.1. Persoană juridică****1. Denumirea:**

Ecaterina RUSSU

2. Sediul (va fi anonimizat):**3. Telefon, e-mail (vor fi anonimizate):****4. Reprezentant (dacă este cazul):**

N/A

5. Adresa reprezentantului (va fi anonimizată)

N/A

6. Telefonul și e-mail reprezentantului (vor fi anonimizate)

N/A

A.3. Instanța de judecată**1. Denumirea instanței de judecată/sediu**

Judecătoria Edineț, sediul Central

2. Judecător/complet de judecată

Natalia BOBU

4. Adresa instanței de judecată

MD-4601, str. Ștefan Vodă nr. 1, mun. Edineț, Republica Moldova

5. Telefonul și e-mail instanței de judecată

Tel: 0246 21848 și 0246 22774

E-mail: jed@justice.md

¹ Aici, autorul excepției de neconstituționalitate va alege rubrica relevantă, ștergându-le pe celelalte.

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun²

La data de 21.11.2024, creditorul Sergiu Dimitriu a înaintat împotriva debitorului S.R.L. „Girosol-Agro” cererea introductivă privind constatarea stării de insolabilitate și intentarea procedurii de insolabilitate, solicitând: declararea insolabilității și deschiderea procedurii față de S.R.L. „Girosol-Agro”; desemnarea în funcția de administrator provizoriu/administrator al insolabilității a dlui Mihail Cergă (autorizația nr. 67 din 14.01.2015), inclus în lista administratorilor autorizați; aplicarea măsurilor de asigurare în vederea conservării patrimoniului debitorului; precum și admiterea și validarea creanței sale în cuantum total de 309.400,88 MDL, rezultată din Contractele de arendă a terenurilor agricole nr. 039/23/ED-CEP din 01.01.2023, nr. 047/23/CH-SM din 31.03.2023 și nr. 045/23/CH-COL din 31.03.2023

Ulterior, la data de 25.11.2024, creditorul S.R.L. „Rusagro-Prim” a intervenit prin aderare la cererea introductivă formulată de creditorul inițial, solicitând, la rândul său, constatarea insolabilității și inițierea procedurii de insolabilitate față de același debitor, aplicarea măsurilor de asigurare pentru protejarea masei debitoare, precum și admiterea și validarea creanței în sumă totală de 5.748.221,83 MDL, derivată din Contractul de împrumut nr. 12/09-2022-GI din 12.09.2022.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț, sediul Central, nr. 2i-68/2024 din 18.07.2025, instanța a admis atât cererea introductivă depusă de Sergiu Dimitriu, cât și cererea de alăturare a S.R.L. „Rusagro-Prim”, constatând starea de insolabilitate și dispunând intentarea procedurii de insolabilitate față de S.R.L. „Girosol-Agro” (cod fiscal 1005600034296), cu sediul în r-nul Edineț, or. Cupcini, str. Gării 3. Totodată, a fost ridicat dreptul de administrare al dnei Gancesco Nina, fiind instituită obligația debitorului de a desemna, în termen de 10 zile de la pronunțarea hotărârii, un reprezentant pentru participarea în procedură. În același context, instanța l-a desemnat în calitate de administrator al insolabilității pe administratorul autorizat Magnet Victor (autorizația nr. 149 din 19.01.2015), conferindu-i atribuțiile de preluare în posesie și administrare, inclusiv prin executare silită, a bunurilor din masa debitoare.

Instanța a fixat ședința de validare a creanțelor pentru data de 16.09.2025, ora 15:00, la sediul Judecătorei Edineț (sediul Central). Totodată, a dispus instituirea sechestrului asupra tuturor bunurilor debitorului, inclusiv asupra conturilor bancare și corespondenței comerciale, precum și suspendarea procedurilor de executare silită împotriva acestuia.

La data de 21 august 2025, Ecaterina RUSSU a depus cerere de validare a creanței, solicitând includerea în tabelul creanței cu suma de 5,700,000.00 (cinci milioane șapte sute) MDL, cu înregistrarea acesteia în calitate de creditor chirografar de rangul V.

Totuși, conform tabelului definitiv al creanțelor SRL „GIROSOL - AGRO”, Ecaterina RUSSU a fost inclusă cu suma de 5,700,000.00 (cinci milioane șapte sute) MDL la rangul VI, cu mențiunea că obligația față de asociați, împrumuturi inclusiv plata dividendelor urmează să fie examinate prin prisma rangului VI.

La data de 10 septembrie 2025, Ecaterina Russu a depus contestație împotriva tabelului creanțelor și a solicitat rectificarea tabelului definitiv al creanțelor SRL „GIROSOL - AGRO” cu admiterea și validarea creanței creditorului Ecaterina RUSSU față de SRL „GIROSOL - AGRO” în sumă de 5,700,000.00 (cinci milioane șapte sute) MDL, ce reprezintă dividendele distribuite conform procesului verbal al adunării extraordinare a asociaților din 15 noiembrie 2024 și înregistrarea acesteia în tabelul definitiv al creanțelor în calitate de creditor chirografar de rangul V.

În același context, Russu Victoria, în calitate de fondator, a declarat creanțe împotriva patrimoniului debitorului în sumă totală de 81.903.780,00 lei, dintre care 68.603.780 lei reprezintă valoarea pretinsă a cotei sociale (70%), invocată ca efect al excluderii din calitatea de asociat, iar 13.300.000 lei reprezintă dividende pretinse, aferente cotei de 70% din profitul net aprobat prin hotărârea adunării generale extraordinare din 15.11.2024, distribuit în tranșe conform graficului stabilit.

Potrivit tabelului definitiv al creanțelor, creanța declarată de Russu Victoria nu a fost admisă de administratorul insolabilității/lichidator, fiind reflectată cu valoare zero.

² Această parte a formularului trebuie să conțină un rezumat al informațiilor pertinente referitoare la cauza dedusă judecării instanței de drept comun, i.e. instanței în fața căreia sau de care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate

În aceste condiții, Ecaterina Russu a contestat tabelul definitiv în partea ce ține de neîncadrarea creanței sale la rangul V, iar Russu Victoria a formulat, la rândul său, contestații atât în privința neadmiterii propriei creanțe, cât și în privința modului de includere a creanței Ecaterinei Russu.

Prin urmare, în prezent, pe rolul instanței de insolvență se află spre examinare trei contestații distincte: (i) cea formulată de Ecaterina Russu privind rangul creanței sale; (ii) cea formulată de Russu Victoria privind neadmiterea creanței în sumă de 81.903.780,00 lei; precum și (iii) contestația acesteia din urmă referitoare la includerea creanței Ecaterinei Russu în tabelul definitiv.

Conform art. 144 alin. (1) din legea insolvenței, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv.

Conform art. 144 alin. (5) din legea insolvenței, până la judecarea irevocabilă a contestației, instanța de insolvență va putea declara, prin încheiere motivată, creanța ca fiind admisă parțial sau integral cu statut provizoriu la masa credală, cu dreptul de a participa și de a vota la adunarea creditorilor, de a înainta și a retrage candidatura administratorului insolvenței/lichidatorului, dar fără dreptul de a participa la distribuțiile de sume și de a se realiza împotriva debitorului sau a membrilor ori asociaților acestuia. Admiterea ulterioară a contestației și/sau radierea creanței trecute în tabel cu titlu provizoriu nu pot servi temei legal pentru anularea hotărârilor adoptate de adunarea creditorilor cu participarea acesteia sau pentru revocarea candidaturii administra-torului insolvenței/lichidatorului.

C. Obiectul sesizării³

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 144 alin. (1) din Legea insolvenței, potrivit cărora debitorul și creditorii sunt în drept să formuleze contestații cu privire la creanțele și drepturile de preferință care nu au fost admise sau au fost înscrise integral ori parțial de către administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv al creanțelor.

Excepția vizează, în mod particular, o omisiune legislativă, constând în lipsa unei reglementări exprese referitoare la situația unui creditor „potențial” – respectiv persoana care a înaintat o creanță împotriva patrimoniului debitorului, însă aceasta nu a fost admisă și, în consecință, nu a fost inclusă în tabelul creanțelor – și anume dacă o astfel de persoană dispune sau nu de calitate procesuală și de dreptul de a contesta creanțele altor creditori, ale căror creanțe au fost admise, total sau parțial, și înscrise în tabelul definitiv de către administratorul insolvenței/lichidator.

În jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a statuat că omisiunea legislativă poate constitui obiect al controlului de constituționalitate în măsura în care aceasta afectează exercitarea unui drept fundamental garantat de Constituție (a se vedea, în acest sens, HCC nr. 19 din 3 iulie 2018, §59).

Prezenta excepție de neconstituționalitate a fost ridicată în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, astfel cum aceste dispoziții au fost interpretate prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016.

Totodată, competența de a exercita controlul constituționalității legilor aparține Curții Constituționale, în conformitate cu art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție.

³ În această parte a formularului se vor menționa prevederile contestate în fața Curții Constituționale, potrivit competenței sale *ratione materiae*. Aceste prevederi trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

D. LEGISLAȚIE PERTINENTĂ

1. Prevederi relevante ale Constituției

Articolul 1

Statul Republica Moldova

- (3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sânt garantate.

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

- (1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Articolul 20 Accesul liber la justiție

- (1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.
(2) Nici o lege nu poate îngredi accesul la justiție.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

- (1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.
(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 26 Dreptul la apărare

- (1) Dreptul la apărare este garantat
(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

- (1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.
(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sânt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.
(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.
(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

2. Prevederi relevante ale Convenției Europene a Drepturilor Omului

Preambul

Guvernele semnatare, membre ale Consiliului Europei... Hotărâte, în calitatea lor de guverne ale statelor europene animate de același spirit și având un patrimoniu comun de idealuri și de tradiții politice, de respect al libertății și de preeminență a dreptului, să ia primele măsuri pentru garantarea colectivă a anumitor drepturi enunțate în Declarația Universală ARTICOLUL 1 Obligația de a respecta drepturile omului înaltele Părți Contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în Titlul I al prezentei Convenții.

Articolul 6

Dreptul la un proces echitabil

1. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

3. Prevederi relevante ale Declarației Universale a Drepturilor Omului

Articolul 8

Orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanțelor juridice naționale competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce-i sunt recunoscute prin Constituție sau lege.

4. Prevederi relevante din Codul de procedură civilă

Articolul 2

Legislația procedurală civilă

(1) Procedura de judecare a cauzelor civile în instanțele judecătorești de drept comun este stabilită de Constituția Republicii Moldova, de hotărârile și deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului, de hotărârile Curții Constituționale, de prezentul cod și de alte legi organice. Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispozițiilor fundamentale ale Constituției Republicii Moldova și prezentului cod.*

Articolul 5

Accesul liber la justiție

- (1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.
- (2) Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare.

Articolul 6

Modalitățile de apărare a drepturilor, libertăților și intereselor legitime

Instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Articolul 12

Soluționarea cauzelor civile în temeiul legislației Republicii Moldova

- (1) Instanța judecătorească soluționează cauzele civile în temeiul Constituției Republicii Moldova, al tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, al hotărârilor și deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului, al hotărârilor Curții Constituționale, al legilor organice și ordinare, al hotărârilor Parlamentului, al decretelor Președintelui Republicii Moldova, al hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorități administrative centrale și ale autorităților administrației publice locale. În cazurile prevăzute de lege, instanța aplică uzanțele dacă acestea nu contravin ordinii publice și bunelor moravuri.
- (2) Dacă, la judecarea cauzei civile, se constată că o lege sau un alt act normativ nu corespunde unei legi sau unui alt act normativ cu o putere juridică superioară, instanța aplică normele legii sau ale altui act normativ care are putere juridică superioară.
- (3) În cazul inexistenței normei de drept care să reglementeze raportul litigios, instanța judecătorească aplică norma de drept care reglementează raporturi similare (analogia legii), iar în lipsa unei astfel de norme, se conduce de principiile de drept și de sensul legislației în vigoare (analogia dreptului). Nu se admite aplicarea prin analogie a normei de drept care derogă de la dispozițiile generale, restrânge drepturi sau stabilește sancțiuni suplimentare.
- (4) Dacă în tratatul internațional la care Republica Moldova este parte sânt stabilite alte reglementări decât cele prevăzute de legislația internă, instanța, la judecarea cauzei, aplică reglementările tratatului internațional.

Articolul 14

Actele judecătorești de dispoziție

- (1) La judecarea cauzelor civile în primă instanță, actele judiciare se emit în formă de hotărâre, încheiere și ordonanță.
- (2) În formă de hotărâre se emite dispoziția primei instanțe prin care se soluționează fondul cauzei.
- (3) În formă de încheiere se emite dispoziția primei instanțe prin care nu se soluționează fondul cauzei.
- (4) Ordonanța judecătorească se emite la examinarea în primă instanță a cauzelor specificate la art.345.
- (5) Dispoziția judecătorească prin care se soluționează fondul apelului și recursului se emite în formă de decizie, iar la soluționarea problemelor prin care nu se rezolvă fondul apelului și recursului, dispoziția se emite în formă de încheiere.

Articolul 15

Folosirea căilor de atac

Participanții la proces și alte persoane interesate ale căror drepturi, libertăți ori interese legitime au fost încălcate printr-un act judiciar pot exercita căile de atac împotriva acestuia în condițiile legii.

Articolul 19

Înfăptuirea justiției numai în instanță judecătorească

(1) În cauzele civile, justiția se îndeplinește potrivit reglementărilor legislației procedurale civile și numai de către instanțele judecătorești și de judecătorii ei, numiți în funcție în modul stabilit de lege.

Articolul 27

Disponibilitatea în drepturi a participanților la proces

(1) Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

Articolul 118

Obligația probațiunii în judecată

(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

(3) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

5. Prevederi relevante ale legii insolvenței

Articolul 1

Scopul și domeniul de reglementare

(4) Procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Articolul 4

Participanții la procesul de insolvență

(1) Participanți la procesul de insolvență sânt: administratorul provizoriu, administratorul insolvenței, lichidatorul, creditorii, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor, debitorul sau, după caz, reprezentantul debitorului, alte organe și persoane stabilite în prezenta lege.

Articolul 5

Competența instanței de judecată

5) Principalele competențe ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi sânt:

- a) pronunțarea motivată a hotărârii de intentare a procesului de insolvență și, după caz, de intrare în insolvență atât prin procedura falimentului, cât și prin procedura de restructurare a debitorului;
- b) examinarea obiecțiilor debitorului împotriva cererii introductive a creditorilor și judecarea obiecțiilor creditorilor împotriva intentării procedurii;
- c) desemnarea administratorului provizoriu și fixarea remunerației lui, desemnarea administratorului insolvenței sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, până la înlocuirea sa de către adunarea creditorilor, precum și stabilirea atribuțiilor lui pentru această perioadă;
- d) destituirea sau acceptarea cererii de demisie a administratorului insolvenței/lichidatorului;
- e) ridicarea dreptului debitorului de a își mai conduce activitatea;
- f) tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvența debitorului, precum și sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvârșite de aceștia;
- g) judecarea acțiunilor introduse de administratorul insolvenței/lichidator privind nulitatea actelor juridice încheiate de către debitor anterior intentării procesului;
- h) soluționarea contestațiilor debitorului, ale comitetului creditorilor ori ale oricărei persoane interesate împotriva măsurilor luate de administratorul provizoriu, de administratorul insolvenței/lichidator;
- i) confirmarea planului procedurii de restructurare sau, după caz, de lichidare după votarea lui de către creditorii;
- j) soluționarea cererii depuse de administratorul insolvenței sau de comitetul creditorilor privind încetarea procedurii de restructurare și intrarea în faliment;
- k) examinarea raportului administratorului provizoriu, cel al administratorului insolvenței/lichidatorului;
 - l) anularea hotărârii adunării creditorilor și a comitetului creditorilor;

- m) ridicarea sechestrelor de pe patrimoniul debitorului și anularea altor măsuri de asigurare sau de limitare a debitorului, administratorului insolvabilității și/sau a lichidatorului în dreptul de administrare și de valorificare a masei debitoare, aplicate de alte instanțe de judecată sau de organele abilitate în acest sens;
- n) pronunțarea hotărârii de încetare a procesului;
- o) alte competențe stabilite de prezenta lege și de Codul de procedură civilă.

Articolul 140.

Termenele de înaintare a creanțelor

- (1) Dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță.
- (2) Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditorii privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile de la data intrării în procedură. Excepție fac obligațiile fiscale al căror termen este de 90 de zile de la data intrării în procedură
- (3) Cererea de admitere a creanței trebuie făcută chiar dacă aceasta nu este stabilită printr-un titlu. Creanțele neconfirmate prin cerere de admitere a creanței nu se includ în tabelul definitiv al creanțelor și nu se satisfac conform procedurii stabilite de prezenta lege.
- (4) Creanțele incluse în tabelul preliminar în baza cererilor scrise ale creditorilor nu se cer confirmate repetat prin cerere de admitere la includerea lor în tabelul definitiv. Creanțele incluse în tabelul preliminar cu titlu provizoriu fără drept de vot, în baza datelor din evidența contabilă a debitorului, și nesuținute ulterior în termen de către creditor prin cerere de admitere a creanței nu se includ în tabelul definitiv al creanțelor și se consideră nevalide.

Articolul 141.

Statutul juridic al cererii de admitere a creanțelor

- (1) Cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art. 19.
- (2) Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanțelor, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții.
- (3) La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Articolul 142.

Verificarea creanțelor

- (1) Creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvabilității, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii.
- (2) Nu se supun procedurii de verificare creanțele bugetare rezultând dintr-un document executoriu.

Articolul 143

Tabelele creanțelor

- (5) La expirarea termenului de verificare, administratorul/lichidatorul depune imediat tabelul definitiv în instanța de judecată care examinează cazul de insolvabilitate a debitorului. Creditorii și debitorul au acces la tabelul creanțelor și pot face contestații față de creanțele admise de administrator/lichidator în tabel, precum și asupra celor înlăturate.

Articolul 144

Creanțele contestate

- (1) Debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvabilității/lichidator în tabelul definitiv.
- (2) Contestațiile se depun la instanța de insolvabilitate în termenul prevăzut la art. 143 alin. (6). Contestațiile înaintate după acest termen se declară tardive și se restituie fără a fi examinate.
- (3) Instanța de insolvabilitate soluționează contestațiile în ședință de validare sau în cadrul unei alte ședințe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deține creanța contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolvabilității/lichidatorului și a oricărei alte părți interesate, după caz.
- (4) Dacă la examinarea contestației se constată existența unui litigiu de drept, instanța de insolvabilitate admite contestația printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanță

nu a fost validată. În acest caz, creanța se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanță nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanței sau de preluare a procesului pendinte. Creanțele față de care au fost admise contestațiile se iau în calcul la elaborarea planului de distribuire intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condițiile stabilite la art. 152.

E. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție⁴

A. Pretinsa încălcare a articolului 1 alin. (3), 20, 26 din Constituție

Principiul legalității reprezintă unul dintre pilonii esențiali ai preeminenței dreptului și ai statului de drept, consacrat constant în jurisprudența Curții Constituționale și derivat din spiritul art. 1 alin. (3) din Constituție.

Atât instanța de jurisdicție constituțională națională, cât și Curtea Europeană a Drepturilor Omului au statuat în mod constant că noțiunea de „lege” presupune respectarea unor exigențe calitative esențiale, în special cele privind accesibilitatea, claritatea și previzibilitatea normei juridice.

În acest sens, legea trebuie să ofere o reglementare coerentă și unitară, să asigure o conexiune logico-juridică între dispozițiile sale și, în cazul instituțiilor juridice complexe, să prevadă în mod explicit elementele care le definesc particularitățile (HCC nr. 13/2015, §108).

Curtea a reținut, de asemenea, că dreptul fiecărei persoane de a-și cunoaște drepturile și obligațiile, garantat de art. 23 din Constituție, impune legiuitorului obligația de a institui reguli procedurale clare și precise, care să indice fără echivoc condițiile și termenele în care justițiabilii își pot exercita drepturile. În acest context, legea trebuie să respecte standardul calității.

Pentru a corespunde criteriilor de accesibilitate, claritate și previzibilitate, norma juridică trebuie formulată cu suficientă precizie, astfel încât destinatarul să își poată adapta conduita și să poată anticipa, într-o măsură rezonabilă, consecințele juridice ale acesteia. În lipsa acestor garanții, chiar dacă norma descrie aparent o conduită, persoana poate pretinde în mod justificat că nu își poate cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o asemenea situație, norma devine contrară art. 23 din Constituție, care consacră obligația statului de a garanta cunoașterea drepturilor.

Astfel, conținutul unui act normativ trebuie să permită persoanei interesate să prevadă în mod rezonabil conduita pe care trebuie să o adopte, claritatea și previzibilitatea constituind condiții sine qua non ale constituționalității.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a consolidat aceste exigențe, subliniind că o normă nu poate fi calificată drept „lege” decât dacă este formulată cu suficientă precizie pentru a permite individului să își regleze comportamentul. În mod particular, previzibilitatea presupune existența unor garanții împotriva arbitrariului autorităților publice (cauza Amann c. Elveției, §56), iar în situațiile în care norma acordă o marjă de apreciere, aceasta trebuie delimitată în mod clar (cauza Silver și alții c. Regatului Unit, §80).

În același sens, prin Hotărârea nr. 26 din 27.09.2016, Curtea a subliniat că procesul de legiferare trebuie să respecte normele de tehnică legislativă, astfel încât actele normative să fie coerente, corelate și să excludă interpretările contradictorii sau paralelismele legislative, care generează insecuritate juridică.

Prin urmare, legea trebuie să reglementeze unitar, să evite suprapunerile normative și să asigure coerența internă a reglementării. Orice abatere de la aceste exigențe generează incertitudine și afectează securitatea raporturilor juridice.

Raportând aceste principii la norma supusă controlului de constituționalitate, se constată că aceasta nu întrunește cerințele de claritate și previzibilitate, fiind formulată într-o manieră ambiguă.

Problema centrală nu vizează fondul creanțelor, ci delimitarea subiectelor procesuale îndreptățite să conteste — cu alte cuvinte, accesul efectiv la mecanismul procedural. În acest punct, legiuitorul a lăsat o lacună inadmisibilă într-un stat de drept: art. 144 alin. (1) din Legea insolvenței conferă dreptul de a formula contestații „debitorului și creditorilor”, fără a preciza dacă această noțiune include și persoana care a înaintat o creanță, dar care nu a fost admisă și nu a fost inclusă în tabelul creanțelor — așa-numitul „creditor potențial”.

Textul legal instituie, în esență, dreptul „debitorului și creditorilor” de a contesta creanțele și drepturile de preferință înscrise sau neadmise în tabelul definitiv. Însă ambiguitatea intervine exact în definirea noțiunii de „creditor”.

⁴ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta de ce consideră aplicabil unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție, adică va argumenta dacă există o ingerință în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție.

Dacă această noțiune este interpretată restrictiv, limitându-se la creditorii validați, atunci persoana a cărei creanță a fost respinsă este lipsită, în mod efectiv, de posibilitatea de a contesta creanțele concurente până la validarea propriei creanțe — moment care, în practică, poate interveni tardiv, după consolidarea tabelului definitiv.

În schimb, dacă noțiunea include și creditorul cu creanță declarată, dar neadmisă, lipsa unei reglementări exprese creează premise pentru practici judiciare divergente și arbitrare.

Această omisiune legislativă afectează direct art. 1 alin. (3) din Constituție, care consacră statul de drept și securitatea juridică. Lipsa de claritate a normei transformă accesul la justiție într-un mecanism imprevizibil, dependent de interpretări variabile.

În materia insolvenței, caracterizată prin concurența creditorilor și efecte juridice ireversibile (ranguri, distribuiți, drepturi de vot), o asemenea incertitudine nu este doar teoretică, ci produce consecințe patrimoniale directe. Omisiunea legislativă nu este neutră — ea determină, în mod implicit, cine poate interveni pentru a contesta creanțe și cine este exclus din procedură.

Totodată, această lacună afectează în mod direct art. 20 din Constituție, care garantează accesul liber la justiție. Deși nu există o interdicție expresă, restrângerea rezultă din efectul normei: dreptul de a contesta este condiționat de o calitate juridică nedefinită, ceea ce echivalează cu o limitare implicită a accesului la instanță.

În același timp, este afectat și art. 26 din Constituție, care garantează dreptul la apărare. În procedura de insolvență, exercitarea efectivă a acestui drept presupune accesul la instrumentele procesuale relevante, în special la contestație. Excluderea creditorului „potențial” de la acest mecanism conduce la o restrângere substanțială a dreptului la apărare.

Aplicarea rigidă a considerentelor din Decizia Curții Constituționale nr. 69 din 19.06.2018, potrivit cărora calitatea procesuală de creditor apare doar după validarea creanței, generează, în contextul art. 144 alin. (1), un efect neconstituțional: persoana care contestă propria creanță este lipsită, simultan, de posibilitatea de a contesta creanțele concurente care îi afectează direct poziția juridică.

Rezultă astfel un veritabil conflict normativ generat de omisiune: pe de o parte, legea condiționează exercițiul drepturilor procesuale de calitatea de creditor validat; pe de altă parte, nu reglementează situația persoanei care contestă refuzul de validare, dar care are un interes legitim direct în procedură.

Această incertitudine normativă este de natură să creeze dezechilibre procedurale și să favorizeze consolidarea unor creanțe fără posibilitatea unei contestări efective.

Eventualele argumente privind prevenirea abuzului de drept nu pot justifica această omisiune, întrucât legislația procesuală conține deja mecanisme adecvate de control (termene, sancțiuni pentru exercitarea cu rea-credință, cheltuieli de judecată).

În consecință, soluția constituțională impusă este fie constatarea neconstituționalității omisiunii legislative, în măsura în care aceasta afectează drepturile garantate de art. 20 și art. 26 din Constituție, fie interpretarea conformă Constituției a noțiunii de „creditor”, în sensul includerii și a persoanei care a declarat creanța în termen și se află în procedură de contestare a neadmiterii acesteia.

În absența unei asemenea clarificări, dreptul la contestație își pierde caracterul de garanție și devine un privilegiu, iar procedura de insolvență riscă să fie deturnată de la scopul său de mecanism colectiv echitabil.

F. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție⁵

La caz, nu ne aflăm în fața unei simple chestiuni de tehnică procedurală, ci în prezența unui viciu structural al reglementării, care, prin efectele sale, deplasează centrul procedurii de insolvență din sfera controlului judiciar efectiv către una dominată de discreționarul administrativ. Dispozițiile art. 144 alin. (1) din Legea insolvenței, prin utilizarea sintagmei „debitorul și creditorii”, stabilesc cadrul de acces la mecanismul contestației, însă omit să reglementeze un aspect esențial: dacă persoana care a declarat o creanță în termen, dar care nu a fost admisă și nu a fost înscrisă în tabelul creanțelor (așa-numitul „creditor potențial”), are sau nu calitate procesuală pentru a contesta creanțele altor creditori deja validați.

Această omisiune legislativă nu este lipsită de consecințe. În materia insolvenței, tăcerea legii nu echivalează cu libertatea, ci creează spațiu pentru exercitarea unei puteri discreționare de către administratorul/lichidatorul care decide inițial asupra creanțelor, conferind totodată un avantaj structural creditorilor deja validați. Prin urmare, omisiunea produce efecte juridice directe asupra drepturilor participanților și trebuie analizată din perspectiva rezultatului său concret, nu doar a formulării textuale.

Problematika centrală derivă din jurisprudența Curții Constituționale, care a statuat că simpla existență a creanței și depunerea acesteia nu conferă calitatea procesuală de creditor, aceasta intervenind doar ulterior validării. Deși această teză este corectă în plan teoretic, aplicarea sa rigidă în contextul procedurii de insolvență generează efecte incompatibile cu exigențele constituționale. Astfel, se creează o situație paradoxală în care persoana este afectată direct de desfășurarea procedurii, dar este lipsită de instrumentele procesuale necesare pentru a reacționa.

Insolvența nu reprezintă un litigiu bilateral, ci un mecanism concurențial, în care poziția fiecărui participant depinde de masa credală totală, de ranguri, preferințe și distribuiri. Limitarea dreptului de a contesta doar la creditorii validați creează, în realitate, un avantaj sistemic pentru aceștia, permițând consolidarea pozițiilor deja recunoscute, în timp ce contestatarul este exclus din mecanismul de corecție exact în etapa decisivă a procedurii.

Din această perspectivă, este afectat principiul securității juridice consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituție, întrucât norma nu oferă un criteriu clar și previzibil pentru determinarea calității procesuale. Lipsa unei delimitări precise generează practici divergente și transformă accesul la contestație într-un mecanism aleatoriu, incompatibil cu cerințele statului de drept.

De asemenea, această omisiune produce efecte directe asupra art. 20 din Constituție, întrucât conduce la o restrângere de facto a accesului la justiție. Chiar în absența unei interdicții exprese, ambiguitatea normei permite refuzul accesului la un remediu judiciar esențial — contestația creanțelor concurente — reducând astfel eficiența controlului judiciar asupra masei credale.

Totodată, este afectat și dreptul la apărare, garantat de art. 26 din Constituție. Într-o procedură colectivă, apărarea efectivă presupune accesul la toate instrumentele procesuale relevante. Limitarea posibilității de contestare exclusiv la propria creanță, fără a permite contestarea creanțelor concurente, echivalează cu o restrângere substanțială a capacității de apărare.

Analiza proporționalității confirmă caracterul neconstituțional al omisiunii. Ingerința nu este prevăzută de lege în sens constituțional, întrucât norma este ambiguă; scopurile invocate, precum eficiența sau prevenirea abuzului, nu pot justifica o asemenea restrângere; iar măsura nu este necesară, existând alternative mai puțin intruzive, precum reglementarea expresă a calității procesuale sau instituirea unor mecanisme de control al abuzului.

⁵ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta, după caz, de ce consideră că îi este încălcat unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție. Este recomandabil ca acesta să urmeze, în argumentarea sa, următorii pași: (1) dacă ingerința în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție este prevăzută de lege; în caz afirmativ, (2) dacă ingerința urmărește realizarea unui scop legitim permis de Constituție; în caz afirmativ, (3) dacă există o legătură rațională între ingerință și scopul legitim urmărit; în caz afirmativ, (4) dacă ar putea fi instituite alte măsuri legislative la fel de eficiente și mai puțin intruzive pentru dreptul/drepturile fundamentale în discuție; în caz afirmativ, (5) dacă ingerința este proporțională cu scopul legitim urmărit.

În plan sistemic, omisiunea creează un dezechilibru procedural: administratorul/lichidatorul filtrează creanțele, creditorii validați dobândesc imediat influență în procedură, iar contestatarul este lipsit de instrumentele necesare pentru a interveni. Această structură favorizează consolidarea creanțelor admise și limitează contradictorialitatea procedurii.

Impactul practic este semnificativ: asupra tabelului creanțelor, asupra drepturilor de vot și asupra distribuțiilor. În lipsa posibilității de a contesta creanțele concurente, chiar și o eventuală validare ulterioară a propriei creanțe poate deveni lipsită de efect util, în condițiile în care masa credală a fost deja configurată și resursele distribuite.

Argumentele privind prevenirea abuzului nu sunt convingătoare, întrucât legislația procesuală oferă deja instrumente adecvate pentru sancționarea comportamentului de rea-credință. De asemenea, limitarea drepturilor doar la creditorii validați nu asigură ordinea procedurii, ci creează un avantaj structural pentru aceștia.

În consecință, problema supusă controlului constituțional nu vizează rescrierea procedurii de insolvență, ci constatarea faptului că omisiunea legislativă analizată conduce la o restrângere nejustificată a accesului la justiție și a dreptului la apărare. Remediul poate consta fie în constatarea neconstituționalității omisiunii, fie în impunerea unei interpretări conforme Constituției, în sensul includerii creditorului care a declarat creanța și contestă neadmiterea acesteia în categoria subiectelor îndreptățite să formuleze contestații.

În absența unei asemenea intervenții, procedura de insolvență riscă să devină un mecanism dezechilibrat, vulnerabil la consolidări arbitrare, în care garanțiile constituționale sunt golite de conținut.

G. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)⁶

Nu sunt.

⁶ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va enumera documentele relevante (extrasul cu prevederile normative contestate, alte hotărâri sau decizii ale Curții Constituționale cu un obiect similar, alte hotărâri sau decizii cu obiect similar pronunțate de alte curți constituționale, jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, studii de drept comparat), pe care le va anexa.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării⁷

Subsemnata, Ecaterina Russu, declar pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice.

Cu respect,

Digitally signed by Russu Ecaterina
Date: 2026.04.07 09:24:26 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

Ecaterina Russu MOLDOVA EUROPEANĂ

⁷ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va declara pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, semnând la final.

ÎNCHEIERE

07 aprilie 2026

mun. Edineț

Judecătoria Edineț, sediul Central

În componența:

Președintele ședinței, judecător

Grefier

Natalia Bobu

Cristina Albu

examinând în ședința de judecată publică cererea creditorului Russu Ecaterina cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 144 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 depusă în cadrul examinării contestației creditorului Russu Ecaterina și creditorului Russu Victoria împotriva includerii/neincluderii creanței creditorului Russu Ecaterina în tabelul definitiv al creanțelor debitorului SRL „Girosol-Agro”

a constatat:

La 10 septembrie 2025, creditorul Russu Ecaterina s-a adresat în instanța de judecată cu contestație asupra rectificării tabelului definitiv al creanțelor SRL „Girosol-Agro” cu admiterea și validarea creanței creditorului Ecaterina Russu față de SRL „Girosol-Agro” în sumă de 5700000 lei.

Tot la 10 septembrie 2025, în adresa instanței de insolvență din cadrul judecătoriei Edineț, a parvenit contestația creditorului Russu Victoria asupra tabelului definitiv al creanțelor debitorului SRL „Girosol-Agro” în latura includerii creanței lui Russu Ecaterina în tabelul definitiv al creanțelor.

Prin încheierea din 17 februarie 2026 s-a dispus conexarea contestației creditorului Russu Victoria asupra tabelului definitiv al creanțelor debitorului SRL „Girosol-Agro” la contestația creditorului Russu Ecaterina asupra rectificării tabelului definitiv al creanțelor SRL „Girosol-Agro”, într-o procedură unică.

La data de 07 aprilie 2026 în adresa instanței a parvenit cererea creditorului Russu Ecaterina privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, prin care a solicitat în temeiul art. 12¹ CPC al RM, ridicarea în procedura de insolvență în privința SRL „Girosol-Agro” a excepției de neconstituționalitate în vederea exercitării controlului constituționalității a prevederilor art. 144 alin. (1) din Legea insolvenței, conform căruia debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv. A solicitat admiterea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în vederea exercitării controlului constituționalității prevederilor invocate supra cu reamintirea în adresa Curții Constituționale a actelor relevante examinării sesizării ridicate de Russu Ecaterina.

În ședința de judecată creditorul Russu Ecaterina nu s-a prezentat, dar prin cerere a solicitat examinarea în lipsă a cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și a contestației împotriva tabelului de creanță depus de subsemnat.

În ședința de judecată reprezentantul administratorului insolvenței, avocatul Vasile Lungu a solicitat admiterea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate depuse de creditorul Russu Ecaterina.

Creditorul Russu Victoria și avocatul Leșanu Tudor au lăsat examinarea cererii la aprecierea instanței de judecată.

Audiind opinia participanților la proces, studiind cererea înaintată de creditorul Russu Ecaterina, în raport cu contestația depusă și înscrisurile anexate la aceasta, în coroborare cu normele juridice în vigoare, aplicabile speței, instanța de judecată consideră necesar de a admite cererea creditorului Russu Ecaterina privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 12¹ alin. (1) Cod de Procedură Civilă „În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.”

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, „La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate”. Alin. (3) – „Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amîină pledoariile”. Alin. (4) „Dacă nu sînt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin. (2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei”. Alin. (5) – „Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărîrii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii”.

Examinând cererea creditorului Russu Ecaterina prin prisma circumstanțelor cauzei, instanța reține că excepția de neconstituționalitate vizează textul integral al art. 144 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149/2012 „(1) Debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv”. Autorul sesizării solicită Curții Constituționale să constate neconstituționalitatea acestei norme sub aspectul omisiunii legislative, invocând faptul că textul nu reglementează explicit tipologia creditorilor care au dreptul de a contesta creanțele și drepturile de preferință, indiferent dacă acestea au fost admise sau respinse de către administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv.

În acest context, instanța menționează că, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și articolului 4 alin. (1) lit. a) din Codul jurisdicției constituționale rezolvarea excepțiilor de neconstituționalitate a legilor ține de competența Curții Constituționale.

Astfel, obiectul excepției de neconstituționalitate ridicat spre examinare, cu certitudine, intră în categoria actelor cuprinse la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția al Republicii Moldova

Totodată, se reține că, excepția de neconstituționalitate, în speță, este ridicată de reprezentantul uneia din părțile participante la proces, iar prevederile contestate, urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei deduse judecării.

Prin urmare, reieșind din cele constatate supra, instanța de judecată conchide cert că, toate cerințele impuse de lege la art. 12¹ alin. (2) al Codului de Procedură Civilă, sunt întrunite cumulativ, ceea ce permite admiterea cererii înaintate de creditorul Russu Ecaterina, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în speța dată și sesizarea Curții Constituționale.

În conformitate cu art. art. 12¹, 269-270, Cd de Procedură Civilă, instanța de judecată,

Dispune:

Se admite cererea creditorului Russu Ecaterina cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Se ridică excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 144 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 „(1) Debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv”.

Se remite Curții Constituționale sesizarea privind excepția de neconstituționalitate al art. 144 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 „(1) Debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv”, și copia prezentei încheieri, pentru a fi examinată conform competenței.

Se amână pledoariile pe marginea cauzei civile date, până la pronunțarea Curții Constituționale.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

**Președintele ședinței,
judecător**

Natalia Bobu